

den ærede Conseilspræsident overhovedet skulde her, naar der forhandles om Grundloven, med den har han vist meget Lidt at gjøre — tror jeg ikke, at der kan ventes at ville komme Stort ud af Sagen. Jeg haaber dog, at Enhver, der har, jeg vil ikke sige Kjærlighed til, men Respekt for vor Forsatning, vil gjøre Noget derfor.

Forslagsstilleren (Alberti): Jeg skylder det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Ville) et Svar. Har han ikke tidligere vidst Noget om Udvalgets Formands og min Eygdom, haaber jeg, at han tager mine Ord til Troende nu. Iøvrigt vil det være mig let at skaffe ham aldeles juridiske Beviser i den Henseende. Hans Henviisning til, at jeg ikke har villet fremme denne Sag i forrige Samling, maa jeg sige, kommer mig aldeles uventet; thi den ærede Formand i Udvalget vil kunne sige, at jeg oftere har talt med ham om at faae Møde om Sagen, men at dette af forskjellige Grunde ikke var muligt. Den ærede Taler vil ogsaa erindre, at, dengang vi nedfattede Udvalget og konstituerede det, ventede vi langt fra, at Samlingen vilde have faaet en saa lang Udstrækning, som Tilfældet blev, og naar der er yttret Noget om, at Sagen ikke kom længere end i Udvalg, har dette jo Hensyn til Tidens bekjendte Benyttelse da her i Rigsdagen. Det ærede Medlem fortæller, at Forslaget brugtes til Paradehest. Jeg har været tilstede i to Møder siden forrige Samling, og i det ene Møde blev Sagen vist ikke omtalt — idetmindste ikke af mig; tror jeg, — og i det andet Møde har jeg i alt Fald sagt, at Grunden til, at dette Forslag ikke kom videre frem, var den, som jeg her nævnte. Naar jeg har talt om Høires Forhold til dette Forslag, saa støtter jeg mig paa den Modtagelse, som det fik første Gang, da jeg indbragte det her. Det var, som jeg før bemærkede, en taus Modtagelse fra Ministeriets Side, og da det kom ind i Landstinget, blev det nedt Dvergang til 2den Behandling uden noget Ordskifte, jeg veed ikke, om det var en Understøttelse fra Høires Side, som var antagelig; men jeg tror, at efter en saadan Modtagelse og en saadan Skjæbne for dette Forslag, havde jeg Ret i at sige, hvad jeg sagde, at det Estrupske Ministerium og dets Tilhængere ikke vilde vide Noget af en Ministeransvarlighedslov. Jeg har forandret min Mening, siden Conseilspræsidenten den 14de Marts iaar sagde, at han vilde modtage en Ministeransvarlighedslov, naar den kun kunde komme ud, eller at han i alt Fald vilde forhandle om en saadan, og det ærede Medlem skal vide, før han indbringer et saadant Forhandlingsstof her i Thinget, at jeg har sagt, hvor jeg er kommen frem, at Ministeren har skiftet Standpunkt i det Stykke, og jeg har ikke fareet frem med Usandhed. Men det, som den sidste ærede Taler indbragte her i Sagen, er

noget Løst, som ikke fortjener nogen Betydning.

Ville: Der er ingen Anledning til at svare paa, hvad der fremkom fra det sidste ærede Medlem (Alberti). Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds, som har fulgt Conseilspræsidentens Exempel, tror jeg næsten . . . (Solfstein-Ledreborg: Nei, aa nei, jeg er her!) meget vel! . . . fandt det passende at holde en alvorlig Tale til os, fordi vi ikke med tilfældelig Samvittighedsuldhed vilde modtage en saadan Ministeransvarlighedslov som denne og søge at udarbejde den til noget Brugeligt. Hvorfor skal Bebrejdelsen rettes til os? Det er det ærede Medlems Meningsfælde, som har indbragt dette Lovforslag, og det er det ærede Medlems Meningsfælde, som var Formand i Udvalget ifjor. Det er jo ham, Ansvarret maa falde paa, for at der ikke er arbejdet ifjor. Hvorfor skal saa vi høre ilde, vi, som kun vare Medlemmer af Udvalget? Det er nemlig en temmelig konstant Praxis i Folkethinget, at Udvalg sammmentalbes af Formanden, medens Medlemmer af Udvalget ikke kunne sammmentale noget Møde. Det ærede Medlem henvendte sig til os, som om vi burde have forsøgt Noget i den Retning; men vi kunne virkelig ikke gjøre mere end vælge saa mange Udvalgsmedlemmer, vi kunne fra vor Side, ind i Udvalget, møde til de Møder, til hvilke vi blive tilfagte, og gjøre vort Bedste for at faae Noget ud af Forhandlingerne; men naar der ingen Møder bliver indvarslet, saa er det virkelig ikke os, paa hvem Ansvarret falder, men paa det ærede Medlems Meningsfælder, som beherskede Udvalget, besatte Formandspladsen, og som lod Sagen ligge. Med Hensyn til hvad der blev talt om stiftende Standpunkter, er det jo saa bekjendt, at det ærede Medlem har stor Lethed ved at tale om dette, i hvilket han forener Theori med Praxis. Jeg skal ikke følge det ærede Medlem paa dette Omraade, for ikke at gjøre mig skyldig i uberettiget Ræringsbrug. Det er det ærede Medlem fra Kolding (Berg), som har Censureret paa at søre disse Debatter med det ærede Medlem. Bore Anskuelser om Ministeransvarlighedsloven ere visseelig ikke undergaaede nogen Forandring i disse Aar, hvorom der her er Tale, men der er en stor Forskjel mellem en Ansvarlighedslov og denne Ansvarlighedslov. Vi ere virkelig ikke forpligtede til at anse en Lov, i hvilken man har gjort Forsøg paa at indlægge omvittelige Grundlovsfortolkninger, for at være et hensigtsmæssigt Forsøg paa at skrive en Ansvarlighedslov. Den Frihed tage vi os, at vi ville kritiserer de Ting, som komme frem, og hvis vi finde, at de ikke staa i det rette Forhold til den Grundlovsparagraf, hvorom der er Tale, saa udtale vi dette. Nu kan